

OPPENHEIM.

(Barbieri

91 *SIBYLS.—OPUSCULUM* de Vaticiniis Sibillarum.

Oppenheim, (Jac. Koebel, ab. 1514). 4to. Rom. 18 ll.

Woodcut on title and 12 full-page woodcuts depicting the various Sibyls, with inscriptions. Boards. £6.6.

Proctor 11924. Royal Society's stamp on reverse of title. The woodcuts are copied from a series of the 12 Sibyls, which, with the Sibylline Oracles, were a favourite subject of very ancient blockbooks. There is a Roman printed edition of the Vaticinia Sibyllarum of 1481, of which the woodcuts are based very closely on blockbook woodcuts. From this version later versions were derived, gradually leading up to the state of the blocks as we find them here. Another line of development from the same blockbook leads to the famous early Florentine series of metal engravings of the 12 Sibyls. An interesting iconographical study of the treatment of the same subject in different manners.

OPVSCVLVM DE VATICINIIS SI BILLARVM

CAPITVM INDEX

De Sibyllarum nomine & origine,	Caput, i.
De Numero Sibyllarum,	Caput, ii.
De Sibylla Persica,	Caput, iij.
De Sibylla Libica,	Caput, iij.
De Sibylla Delphica,	Caput, v.
De Sibylla Chimica,	Caput, vi.
De Sibylla Samia,	Caput, vii.
De Sibylla Cumana,	Caput, vii.
De Sibylla Hellepontica,	Caput, ix.
De Sibylla Phrigia,	Caput, x.
De Sibylla Europea,	Caput, xi.
De Sibylla Tiburtina,	Caput, xii.
De Sibylla Agrippa,	Caput, xii.
De Sibylla Erithrea,	Caput, xii.
De vaticinio Sibylle Erithree,	Caput, xv.
Viginti septem Sibylle carmina &c.	Caput, xvi.
Explicatur mysteriū &c.	Caput, xvii.
Quid diui Augustin⁹ & Hieronym⁹ &c.	Caput, xviii.
Vaticinia Sibylle Erithree &c.	Caput, xix.
Vnde precedētia vaticinia beatus Augustinus desumpserit.	Caput, xx.

De Sibyllarū nomine et origine. Caput. I.

Sibylla nomē est nō

propriū mulieris; sed officij; sic dicta; q̄ diuina consilia nosset; Aeoles em̄ οσιουσ deos vocāt; Βουλη ὄνομα gr̄ce consiliū dicitur vel sententia; ex quibus hoc nomen compositum est.

Vnde sibylla dicta quasi theobulin quia sibyllas dei sententiarū vaticinatrices mulieres antiq̄ dixerūt. hinc sibyllini libri dicti sunt quos romani sūma religiōe; atq̄ obseruantia custodiebant; & ad eos quasi ad oraculū quindecim viri adire solebant; quum dī immortales publice erant consulendi.

¶ Horum aut̄ inuentio talis memorat̄ fuisse. Anus hospita atq̄ incognita. Tarquinū superbum regē adijt; nouem libros ferens quos esse dicebat diuina oracula; eos dixit velle vendare. petito a rege precio Trecentos philippeos aureos postulauit. Risit rex quasi anus etate desperet. Tum illa foculo corā rege cum igni appposito tres libros ex nouē deuussit. Rursusq̄ regē an reliquos sex eodem precio emere vellet interrogauit. Id rex multo derisit magis; dixitq̄ anū iam procul dubio delirare. Mulier ibidem statim tres alios libros exussit; atq̄ id ipsum denuo placide rogauit; vt tres reliquos eodē illo precio emeret.

Tarquinius ore iam serio attentiore anio factus; constantia mulieris haud negligendā putauit; & tres reliquos libros; nihilo minori p̄cio; q̄ qd̄ p̄ om̄ibus fuerat a principio petitū mercatus est. Mulier a rege digressa; postea nusq̄ loci visa constitit. Propter quod Sibylla existimata est; libriq̄ ipsi in sacrarium conditi Sibyllini appellati; quorū postea numer⁹ adeo auctus est; capitolio relecto; q̄ ex om̄ibus ciuitatibus & italicis & gr̄cis precipueq̄

Erithreis coacti allatiq; sunt romā: cuiuscūq; sibylle no-
mine fuerunt. Sibyllas autem veteres vocabāt mulieres
Entheas: hoc est quarū pectus deum recepissent: Virgi-
Magnā cui mentem: animūq; deluis inspirat vates.

De numero Sibyllarum. Caput. II.

Varro in libris rerum di-
uinarum quos ad C. cesarem pontificē maxi-
mum scripsit/decem fuisse sibyllas cōmemo-
rat: easq; omēs enumerauit sub auctorib⁹ qui
de singulis scriptitarunt. Prima de persis fuit: cuius men-
tionem fecit Nicanor: qui res gestas Alexandri Macedo-
nis scripsit. Secunda libyca: cuius meminit Euripides in
lamie plogo. Tertia delphica de qua loquutus est Chry-
sippus in eo libro quē de diuinatione composuit. Quar-
ta Cumea: quā in libro belli punici: piso in annalib⁹ no-
minauit. Quinta Erythrea: quā quidā proprio nomine
Eriphylā vocant & in babilone ortam. hāc Apollodo-
rus Erythreus suā affirmat esse ciuem: eamq; graīs ilion
petentibus vaticinatā: & periturā esse troiam: & Home-
rum mendacia esse scripturū. Sexta Samia: de qua scribit
Eratosthenes in antiquis annalib⁹ samiorū reperisse scri-
ptum. Septima Cumana nomine Amalthea: que ab alijs
Erophile vel Demophile nominatur. Eam que nouem
libros superscriptos Tarquinio regi attulit. Octaua hel-
lespontica in agro Troiano nata Vico Marineſſo circa
oppidum Gergitheū: quā scripsit Heraclides ponticus:
Solonis & Cyri fuisse tēporibus. Nona Phrigia: que vas-
ticipinata est Ancyre. Decima Tyburs que & Tyburtina
dicta est: nomie Albimea: que Tyburi vt dea colitur iux-
ta ripam Anienis: Cuius in gurgite: memorāt simulac-
rum eius inuentū fuisse tenens librum in manu.

Caput. III.

Sibylla persica. Quo tē-
pore fuit nō inuenimus. Eam tamē aurea ve-
ste indutā & Candido velo coopertā inces-
se legimus. Que de Christo hec prenuncia-
uit Panibus simul quinq; & duobus piscibus: hoīm mi-
lia in heremo quinq; faciabit: & reliquas tollens duode-
cim cophinos impleuit in spem multorū. Alio quoq; in
loco sic ait. Ecce bestia conculcaberis & gignetur domi-
nus in orbem terrarū: & gremiū virginis erit salus genti-
um: & pedes eius in validudīe hominū: & inuisibile ver-
bum palpabitur.
Huius Sibylle mentionem facit Nicanor: qui res gestas
Alexandri Macedonis scripsit.

Virgine matre satus / pādo
residebīt a fello

Lucundus princeps: vnus qui ferre salutem
Rite queat lapsis: tamen illis forte diebus
Multi multa ferent immensi fata laboris
Solo sed satis est oracula prodere verbo
Ille deus casta nascetur virgine magnus

Sequitur Schema.

Sibilla persica

Caput. III.

Sibylla Libica. Quo tem-

pore floruerit; nō satis constat; eam tamē haud multum iuuenem vaticinatam fuisse legimus. Ornata ferto viridi ex floribus in capite/vestita palio honesto/ Ita de christo suum vaticiniū ptulit dicens. Ecce veniet dies; & illuminabit dominus condensa tenebrarum/ & nexus Synagoge soluetur; & desinent labia hominū cum viderint regem viuentium & tenebit illum in gremio virgo domina gentium; & regnabit in misericordia; & vterus matris eius erit statera cunctorū/ Inde in manus iniquas veniet & dabunt deo alapas manibus incestis; miserabilis & ignominiosus erit miserabilibusq; spem prebebit.
Huius Sibylle meminit Euripedes in lamie prologo.

Ecce dies veniet: quo eter-

nus tempore princeps

Irradians fata leta; viris sua crimina tollet
Lumine clarescet cuius synagoga recenti
Sordida qui solus referabit labra reorum
Aequus erit cunctis; gremio rex membra reclinet
Reginę mundi; sanctus/per secula/viuus.

Sibilla Libica

Caput V.

Sibylla Delphica vates
inlignissima / In templo Delphici Apollinis
nata & ante Troiana bella vaticinata & mul-
to in precio fuit / Que inter cetera a sancto spi-
ritu edocta multis carminibus / seriem oēm incarnatio-
nis verbi dei / peroptime descripsit. Eius quoque verbi vi-
tam omnem / & miracula / Proditionemque / Capturam / Illu-
siones / ac denique turpissimam mortem / preterea & resurre-
ctionem / ac eius ascensionem / ita perlucide scripsit / vt Hi-
storiam magis dictitasse / quam venturos actus visa sit / Vnde
deferunt eam hec pauca dixisse. s. Ipsum tuum cognosce
dominū / qui vere dei filius est / Et alibi / Nascetur pphes-
ta absque matris coitu / ex virgine eius.
De qua Crisippus locutus est / in eo libro / quem de diui-
natione composuit.

Non tarde veniet : tacita s;
mente tenendum

Hoc opus : hoc memori semper qui corde reponet
Huius pertentant cor / gaudia magna prophete
Eximij : qui virginea conceptus ab aluo
Prodibit : sine contactu maris : omnia vincit
Hoc nature opera : at fecit qui cuncta gubernat

Sibil delphica

Caput. VI.

Ib ylla Chimera in Ita

lia nata/ alias Chimica/ vestita celestina veste
deaurata/ capillis p scapulas sparsis/ & iuue-
nis (de qua Ennius) sic ait. In prima facie vir-
ginis ascendit puella pulchra facie proluxa capillis: sedēs
super sedem stratam/ nutrit puerū: dans ei ad comedendū
dum ius proprium/ id est/ lac de cœlo missum.

I2 teneris annis/ facie pre

signis honore

Militie æterne regem sacra virgo cibabit
Lacte suo: per quem gaudebunt pectore summo
Omnia: & eo lucebit sydus ab orbe
Mirificum: sua dona magi cum laude ferentes
Obſcient puero: myrrham: aurum: thura sabæa

Sequitur Imago.

Sibilla cínica

Caput. VII.

Sibylla Samia / a Samo

insula / nudū ensem sub pedibus / formosum
pectus / subtileq; velum in capite habens. Sic
ait / Ecce veniet diues / & nascetur de pauper-
cula / & bestie terrarum adorabunt eum, & dicent, Lau-
date eum in atrijs celorum.
De hac scripsit Eratosthenes in antiquis annalibus : sa-
miorum repperisse scriptum.

Ece dies nigras que tollet

leta tenebras

Mox veniet: soluens nodosa volumina vatum
Gentis Iudee: referent vt carmina plebis
Hunc poterunt clarum viuorum tangere regem
Humano quem virgo sinu inuiolata fouebit
Annuat hoc cœlum: rutilantia sydera monstrant.

Sequitur Schema.

Sibilla famia

Caput. VII.

Sibylla Humana fuit tē-
pore Tarquinij prisci/ & de christo teste Vir-
gilio sic ait. Ultima cumei venit iam carminis
etas: Magnus ab integro seclorū nascitur or-
do: iam redit & virgo redeunt saturnia regna: iam noua
progenies cœlo demittitur alto. Tu modo nascenti pue-
ro: quo ferrea primū. Desinet: & toto surget gens aurea
mundo. Casta faue lucina, tuus iam regnat apollo.

Llm mea/ certa manēt et
vera/ nouissima verba
Ultima venturi q̄ erant oracula regis
Qui toti veniens mundo/ cum pace/ placebit
(Vt uoluit) nostra vestitus carne decenter
In cunctis humilis: castam pro matre puellam
Deliget: hec alias forma precesserit omnes

Sequitur Figura.

Caput. IX.

Sibylla Hellespontica in

agro troiano vico marinello circa oppidum
Girgithium nata/ vetula & antiqua veste ru-
rali induta, ligato velo antiquo capite sub gu-
la circumuoluta vsq; ad scapulas quasi despecta quã scri-
bit Heraclides dixisse. De excelsis celorum habitaculo
prospexit deus humiles suos. Et nascetur in diebus no-
uissimis de virgine hebrea, in cunabulis terre.

Quoniam meditor quondã: vi-

di decorare puellam

Eximio (castam q; se seruaret) honore

Munere digna suo: & diuino numine visa:

Que sobolem multo pareret splendore micantem

Progenies summi/speciosa & vera/tonantis

Pacifica mundum qui sub ditione gubernet.

Sequitur Imago.

Si. belle spōti.

Caput X.

Sibylla phrìgia / induta
veste rubea / nudis brachijs / antiqua saturni-
na facie / crinibus sparsis / digito indicans sic
dixit. Flagellabit deus potētes terre / & olym-
po excelsus veniet / & firmabitur consilium in cœlo / &
annunciabitur virgo in vallibus desertorum.

Isa deum vidi summus
punire volentem
Mūdi / hoīes stupidos; & pectora ceca / rebel-
Et quia sic nostram complerant crimina pellem
Virginis in corpus / voluit demittere cœlo
Ipse deus prolem; quam nunciet angelus alme
Matri; quo miseros contracta sorde leuaret.

Sequitur Imago.

Sibil. phrigeria

Caput. XI.

Thylla europea / decora

iuuenis / facie rutilans / velo subtilissimo capite ligata / induta veste aurea / de Christo sic ait, Veniet ille; & transibit mōtes & colles; & latice siluarū olympi; regnabit in paupertate / & dominabitur in silentio; & egredietur de vtero virginis.

Virginis eternū veniet de
corpore verbum

Purum; qui valles & montes transiet altos
Ille volens etiam stellato missus olympo
Edetur mundo pauper; qui cuncta silenti
Rexerit imperio; sic credo; & mente fatebor
Humano simul ac diuino semine gnatus

Sequitur Imago.

Si. Europea.

Caput. XII.

Ibilla tiburtina nomine

Albunea nō multū senex/vesterubea induta/
desup ad collum pellem hirciniā per scapulas
habens/ capillis discoptis cui? simulacrū tene
bat librū in quo scriptū erat. Nascetur Christus in beth
lehem/ & annuntiabitur in nazareth: regente tauro paci
fico fundatore quietis. O foelix illa mater/cuius vbera il
lum lactabunt.

Erax ipse deus/ dedit hec

mihi munia fandi

Carmine q̄ sanctam potui monstrare puellam
Concipiet que nazareis in finibus: illum
Quem sub carne deum Bettlemica rura videbunt
O nimium foelix: cœlo dignissima mater
Que tantam/ sacro lactabit ab vbere/ prolem

Sequitur Figura.

Si. Tiburtina

Caput. XIII.

Sibylla agrippa / rosea ve
ste / cum clamide rosea / non multum iuuenis
manum tenens in gremio quasi admirans &
deorsum respiciens / sic ait de Christo / Inuisi-
bile verbum palpabitur & germinabit vt radix : & sicca-
bitur vt folium / & non apparebit venustas eius / & circū
dabitur alius materna : & flebit deus læticia sempiterna
& ab hominibus conculcabitur / & nascetur ex matre vt
deus / & conuersabitur vt peccator.

Summus erit / sub carne sa-
tus / charissimus atq;
Virginis & verę complebit viscera sanctum
Verbum : consilio / sine noxa / spiritus almi
Despectus multis tamen ille : salutis amore
Arguet & nostra cōmissa piacula culpa
Cuius honos constans / & gloria certa manebit

Sequitur Imago.

St. Elgrippa

unitas
bitur de
liervetu
mirabit
Hanc A
uem: e
troiam

Vltim
Hebre
Inter
Magn
Virg

Caput. XIII.

Ibylla nobilissima Ery-

threa in Babylonia orta/ de chro sic ait. In vlti-
ma aut etate humiliabitur deus/ & humana-
bitur proles diuina/ iungetur humanitati di-
uinitas. Iacebit in feno agnus: & officio puellari educa-
bitur deus & homo. Signa pcedent apud appellas. Mu-
lier vetustissima puerum prestiū cōcipiet. Boetes orbis
mirabitur & ducatū prestabit ad ortum.

Hanc Apollodorus Erythreus affirmat suam fuisse ci-
uem: eamq; graijs Iliū petentib' vaticinatā & piturā esse
troiam: & Homerū mendacia scripturum.

Cerno dei natum/ qui se de-

misit ab alto

Vltima foelices referent cum tempora soles
Hebreā quem virgo feret de stirpe decora
In terris multum teneris passurus ab annis
Magnus erit tamen hic/ diuino carmine/ vates
Virgine matre satus/ prudenti pectore verax.

Sequitur Imago.

De vaticinio Sibylle Erythreæ. Caput. XV.

Via vero Erythrea cete

ris sibyllis celebrior perhibetur esse & nobilior. Ideoque presentibus inserere placuit que de ea diuus Augustinus libro de ciuitate dei. xviij capite. xxij. scriptum reliquit: Hec inquit Erythrea Sibylla quedam de christo manifesta conscripsit: que etiam nos prius in latina lingua versibus male latinis & non stantibus: legimus. per (nescio cuius) interpretis imperitiã sicut post cognouimus. Nam vir clarissimus Flaccianus (qui etiam proconsul fuit: homo facillime facundie: multæque doctrine) cum de christo colloqueremur: grecum nobis codicem protulit: carmina esse dicens sibylle Erythreæ: ubi ostendit quodam loco in capitibus versuum ordinem litterarum ita se habentem: vt hec in eo verba legerentur in greco: que sic sonant in latino Iesus christus dei filius saluator. Hijs autem versus: quorum prime littere istum sensum quem diximus reddunt: sicut eos quidam latinus extantibus versibus est interpretatus hec continent.

Uiginti septem Sibylle carmina

na: quorum capitales littere in greco hec verba reddunt Iesus christus dei filius saluator: Licet translator latinus hoc mysterium in suis carminibus non seruauerit.

Caput. XVI.

Iudicij signum tellus

sudore madescet.

E celo rex adueniet per secula futurus:

Scilicet in carnem presens vt iudicet orbem.

d. in

Vnde deum cernent incredulus atq; fidelis:
 Celsum cum sanctis: qui iam termino in ipso.
 Sic anime cum carne aderunt: quas iudicet ipse.
 Cum iacet incultus densis in vepribus orbis:
 Reijcient simulachra viri: cunctam quoq; gazam.
 Exuret terras ignis: pontumq; polumq;
 Inquirens: tetri portas effringet auerni.
 Sanctorū: sed enim cuncte lex libera carni
 Tradetur: fontes eterna flāma cremabit.
 Occultos actus retegens: tunc quisq; loquetur
 Secreta: atq; deus referabit pectora luci.
 Tunc erit & luctus: stridebunt dentibus omnes.
 Eripitur solis iubar: & chorus interit astris.
 Soluetur celum: lunaris splendor obibit.
 Deiciet colles: valles extollet ab imo.
 Non erit in rebus hominū sublime vel altum.
 Iam equātur campis montes & cerula ponti.
 Omnia cessabunt: tellus confracta peribit.
 Sic pariter fontes torrentur: fluminaq; igni.
 Et tuba tunc sonitū tristem demittet ab alto
 Orbe: gemens facinus miserū: variosq; labores
 Tartareumq; chaos monstrabit terra dehiscens.
 Et coram hic domino reges sistentur ad vnum.
 Recidet e celo ignisq; & sulphuris amnis.

Explicatur mysterium latens
 in dictis vigintiseptem versibus.

Caput. XVII.

In his latinis vsibus de
 greco vtcūq; translatis ibi non potuit ille sensus
 occurrere qui sit: cū littere (que sunt in eorū
 capitibus) cōnectuntur: vbi y littera in

græce posita est: quia nō potuerūt latina verba inueniri: que ab eadē littera inciperent: & sententie conuenirent. Hī autem sunt versus tres: quintus: octauusdecimus. & nonusdecimus. Deinde litteras que sunt in capitib⁹ oīm versuū connectentes: horum triū que scripte sunt nō legamus: sed pro eis y litterā tanq̃ in eisdē locis ipsa sit posita recordemur & exprimimus in quinq̃ verbis: Iesus christus dei filius saluator. Sed cū græce hoc dicitur: non latine. ¶ Et sunt versus viginti & septē qui numer⁹ quadratum ternariū solidum reddit. Tria em̃: ter ducta: fiunt nouem. Et ipsa nouem si ter ducātur: vt ex lato in altū figura cōsurgat: ad viginti & septē perueniunt.

¶ Horū autem græcorū quinq̃ verba que sunt Iesos christos theu yios σος χερ/ qđ est latine Iesus christus dei filius saluator: si p̃mas litteras iūgas: erit in græco ichthys idest in latino piscis. In quo nomine: mystice intelligitur christus: eo qđ in huius mortalitatis abyssō: velut in aquarū profunditate: viuus hoc est sine peccato: esse potuerit.

Quid diuī Augustinus ⁊ Ieronimus senserit de Sibylla Erythrea: quo ad beatitudinē.

Caput. XVII.

Iuuenius Augustinus libro

D quo supra de ciuitate dei libro. xviij. capite. xxiij. hoc testimoniū prebet de eadem: dicēs. hec autē. Sibylla siue Erythrea: siue (vt quidā magis credunt) cumana: Ita nihil habet in toto carmine suo: (cuius exigua ista particula est) qđ ad deorū falsoꝝ siue fictorum cultū pertineat: quūmo ita etiā contra eos: & contra cultores eorū loquitur: vt in eorū numero deputanda videatur: qui p̃tinent ad ciuitatē dei. Beatus aut Ieronimus primo libro contra Iouinianū: capite. xxvj. d. iij

sic de Sibyllis scripsit. Quid referā sibyllas. Erythreā & Cumanam & octo reliquas: quarū insigne virginitas est & virginitatis pretiū: diuīnatio: Eolico em̄ sermone Sibylla: σίωσσ Βούλησios bule dicitur: hoc est/dei consiliū/qđ sola scribitur nosse virginitas. Ex quibus beatorum Augustini & Ieronymi sententijs liquido patet/ qđ hec sibylla/ & forsan eadem ratiōe etiā relique in eo sunt numero cōputande/ qui p̄tinent ad ciuitatē dei/ hoc est beatorū/vnde facile colligitur p̄babiliorē imo & veriorē esse opinionē eorum qui tenent/ qđ om̄es prophetie sibyllarum fuerint a spiritu bono/ c̄p̄ eorum qui dixerūt qđ fuerint a spiritu malo.

Vaticinia sibylle Erythree

sive vt alijs placet Cumee de passione & resurrectione christi/post Lactantium & Augustinū loco quo supra.

Caput. XIX.

Ferit etiam Lactantius firmianus operi suo/ quedam de christo vaticinia Sibylle/ c̄p̄uis non exprimat cuius. Sed que singulatim ipse posuit/ ego arbitratus sum coniunctim esse ponenda/vt sit vnū prolixum/ que ille plura cōmemorauit & breuia.

De Captione domini.

In manus iniquas infidelīū postea veniet.

DE ALAPHISATIONE.

Et dabunt deo alapas manibus incestis/

DE CONSPVTIONE.

Et impurato ore expuent veneratos sputus.

DE VERBERATIONE DORSI.

Dabit vero ad verbera simpliciter dorsum

DE COLAPHISATIONE/

& obmutescencia/

Et colaphos accipiēs/tacebit/ne quis agnoscat quo verbum vel vnde venit/vt inferis loquatur/

DE CORONATIONE SPINEA.

Et corona spinea coronetur/

DE FELLIS ET ACETI POTATIONE.

Ad cibum autē fel/ & ad sitim acetū dederunt/

In hospitalitatis hanc monstrabunt mensam/

DE VERBO CHRISTI/NESCI

unt quid faciunt/

Ipsa em̄ insipiens gens/ dñm deum tuū non intellexisti/

Ludentem mortalium mentibus.

ITERVM DE CORONATIONE

& fellis potu.

Sed & spinis coronasti/& horridū fel miscuisti.

DE VELO TEMPLI SCISSO.

Templi vero velum scindetur.

DE TRIVM HORARVM TENEBRIS.

Et medio die nox erit tenebrosa nimis in tribus horis/

DE MORTE CHRISTI TRIDVANA.

Et morte morietur tribus diebus somno suscepto.

DE RESVRRECTIONE ET RE

ditu ab inferis.

Et tunc ab inferis regressus/ad lucem veniet/

Primus resurrectionis principio reuocatus ostenso.

Vnde precedentia vaticinia
beatus Augustius desumpserit.

Caput. XX.

Ista Lactatius carptim
per intervalla disputationis sue/sicut ea posce
re videbantur que probare intenderat/adhi-
buit testimonia sibyllina/q nos nihil interpo-
nentes/sed in vna seriem conexa ponentes/solis capitulis
(Si tamen scriptores deinceps ea servare non negligant)
distinguenda curavimus. Nonnulli sane Erythrea sibylla
non romuli/sed belli troiani tempore fuisse scripserunt.

Finis opusculi de vaticinijs sibyllarum.

Impressum Oppenheim

